

Chủ đề: *Hỡi người làm vợ, hãy vâng phục (submit^{G5293} yourselves) chồng mình, y như điều đó theo Chúa đáng phải nên vậy.*

Trong tâm: Trước khi suy gẫm Lời Chúa đã chép đây, chúng ta phải xem Lời Chúa nói gì về *người nữ*, cùng sự chỉ định của Đức Chúa Trời đối với loài người, là tạo vật do Ngài dựng nên, vì Đức Chúa Trời đã định mọi sự cho các tạo vật của Ngài phải vâng phục sự chỉ định của Ngài. Sáng thế ký 3:16: *Ngài phán cùng người nữ rằng: Ta sẽ thêm điều cực khổ bội phần trong cơn thai nghén; người sẽ chịu đau đớn mỗi khi sanh con; sự dục vọng người phải xu hướng về chồng, và chồng sẽ cai trị người.* 1 Ti-mô-thê 2: *Đàn bà phải yên lặng mà nghe dạy, lại phải vâng phục mọi đàng. Ta không cho phép đàn bà dạy dỗ, cũng không được cầm quyền trên đàn ông; nhưng phải ở yên lặng. Vì A-đam được dựng nên trước nhất, rồi mới tới Ê-va. Lại không phải A-đam bị đổ dành, bèn là người đàn bà bị đổ dành mà sa vào tội lỗi.* Ma quỳ biết sự chỉ định của Đức Chúa Trời đối với người nam và người nữ, nên chúng tìm đủ mọi cách để cám dỗ, lừa dối người nữ, là người giúp đỡ cho người nam mà Đức Chúa Trời đã tạo nên, bởi người nữ luôn tập trung vào những sự đẹp, quý, ngon, có lợi cho sự sống của xác thịt, trong khi đó người nam luôn xu hướng về cơ nghiệp, sự nghiệp và quyền lực, vì đó là điều Đức Chúa Trời đã định cho loài người từ lúc ban đầu. Chữ *cai trị* mà Đức Chúa Trời đã phán với người nữ, đó là chữ *rule^{H4910} over*, có nghĩa là: *quyền thống trị, quyền chi phối, quyền áp đặt nguyên tắc, luật định*, Chữ *xu hướng* về chồng mà Đức Chúa Trời đã định cho người nữ phải vâng phục, đó là chữ *desire^{H8669} shall be to*, có nghĩa là: *sự ham muốn, thêm muốn, ao ước, mong đợi; Chịu vâng phục* chép trong Cô-lô-se 3:18 đó là chữ *submit^{G5293} yourselves*, có nghĩa là: *chịu phục tùng, chịu quy phục, phụ thuộc vào, lệ thuộc vào, chịu khuất phục*; Đức Giê-hô-va đã phán xét người nữ và con rắn rằng: *Ta sẽ làm cho mày cùng người nữ, dòng dõi mày cùng dòng dõi người nữ nghịch thù nhau. Người sẽ giày đạp đầu mày, còn mày sẽ cắn gót chân người.* Ngài phán cùng người nữ rằng: *Ta sẽ thêm điều cực khổ bội phần trong cơn thai nghén; người sẽ chịu đau đớn mỗi khi sanh con; sự dục vọng người phải xu hướng về chồng, và chồng sẽ cai trị người.* Ngài lại phán cùng A-đam rằng: *Vì người nghe theo lời vợ mà ăn trái cây Ta đã dặn không nên ăn, vậy, đất sẽ bị rửa sạch vì người; trọn đời người phải chịu khó nhọc mới có vật đất sanh ra mà ăn.* Người nữ luôn là mục tiêu để ma quỳ cám dỗ và lừa dối; căn cứ vào bốn tánh của người nữ, luôn có xu hướng không chịu sự chỉ định của Đức Chúa Trời, mà theo ý muốn của xác thịt mình, như Ê-va khi xưa vậy. Họ luôn đòi hỏi quyền lợi ngang với người nam và họ lấy luật của thế gian để đòi hỏi quyền lợi cho xác thịt mình, không chịu vâng phục mạng lệnh của Đức Chúa Trời. Điều chi mà Đức Chúa Trời đã phán, thì đó là điều Ngài cảnh cáo loài người, vì Ngài biết xác thịt người ta không muốn chịu sự chỉ định của Đức Chúa Trời. **Kinh Thánh tham khảo:** Sáng thế ký 3; 1 Ti-mô-thê 2; 1 Phi-e-rơ 3;

Chủ đề: *Hỡi kẻ làm chồng, hãy yêu vợ mình, chớ hề ở cay nghiệt với người - Husbands, love your wives, and be not bitter against them.*

Trọng tâm: Chữ *cay nghiệt - bitter^{G4087} against* trong câu 19 này, đó là chữ *embitter* có nghĩa là *đối xử cay đắng, khiến chua xót, khiến đau khổ*; Chữ *cay nghiệt* được chép đây là theo tiêu chuẩn của Lời Chúa chứ không theo ý muốn hay là sự suy nghĩ của người nữ, vì tánh nết và sự nhận thức, quan điểm của mỗi người là khác nhau, nên không thể dùng ý kiến của người ta mà đoán xét công việc của người này với người kia ở trước mặt Đức Chúa Trời. Vì Đức Chúa Trời biết rõ lòng dạ của loài người và Ngài nắm cái lòng của mỗi người, chẳng hề có sự tây vị. Đức Chúa Trời là quan án công bình, hằng ngày Ngài đều nghe và biết những sự than vãn của loài người cả người nam và người nữ. Người tin Chúa chớ so bì cuộc sống của mình với loài người trong thế gian, vì chúng ta có luật pháp của Đức Chúa Trời cai trị mình, vì thế cho nên khi có những sự không đẹp ý mình xảy ra trong gia đình, thì trước khi khiêu nại lên Đức Chúa Trời, thì mỗi người phải nhìn vào danh phận của mình theo sự chỉ định của Đức Chúa Trời và hãy nhận biết rằng, chẳng có một người công bình nào ở trên đất này mà không phạm tội, và Đức Chúa Jê-sus đã phán rằng *vì sự gây nên phạm tội phải có, song khôn nạn thay cho ai là kẻ gây nên phạm tội*. Nếu hết thấy mọi người luôn tỉnh thức về thân phận mình và trách nhiệm của linh hồn mình ở trước mặt Đức Chúa Trời, thì sẽ biết mình phải cẩn thận khi làm bất kỳ việc gì hoặc cho mình, cho gia đình mình và cho chức vụ mình được giao (*nếu có*) ở trước mặt Đức Chúa Trời. Mọi người tin Chúa chớ vội phán xét người khác theo ý của xác thịt mình, nhưng hãy để Đức Chúa Trời đoán xét, vì Ngài là Đấng Biết và Làm chứng. Mọi người phải nhớ rằng, chúng ta là các chi thể cho nhau và Hội Thánh là chi thể của Đấng Christ và đang khi linh hồn của mỗi người còn phải sống trong thân thể xác thịt hay chết này, thì hãy tỉnh thức mà nhận biết thân thể xác thịt mình cũng là bất toàn và hay chết như mọi người khác và như vậy, chớ nghĩ rằng mình đang vì mọi người, mà hãy nhớ mọi người cũng vì mình nữa và hết thấy mọi người đều phải nương nhịn nhau, chớ có tư tưởng cao quá lễ, bởi vì Đức Chúa Trời đã nhìn nhục với hết thấy loài người và Ngài biết sự khôn nạn của linh hồn người ta đang khi còn phải sống trong thân thể hay chết của chính mình phải đối diện với những sự khôn nạn đầy tội ác trong thế gian này, nên Ngài đã ban cho loài người luật pháp của Ngài, để những người thuộc về Ngài nhờ đó mà biết tình trạng thật của linh hồn mình trước các tiêu chuẩn mà Lời Chúa đã phán dạy, mà ăn năn, để được Đức Chúa Trời tha thứ cho. Nếu chúng ta muốn Đức Chúa Trời tha thứ tội lỗi mình, thì mọi người cũng phải tha thứ nhau và nhường nhịn nhau, đừng để cho sự cay đắng cai trị tâm trí mình, hầu cho được xưng là công bình ở trước mặt Chúa. Lời Chúa có chép: *Anh em chớ làm buồn cho Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì nhờ Ngài anh em được ấn chứng đến ngày cứu chuộc. Phải bỏ khỏi anh em những sự cay đắng, buồn giận, tức mình, kêu rêu, mắng nhiếc, cùng mọi điều hung ác. Hãy ở với nhau cách nhân từ, đầy dẫy lòng thương xót, tha thứ nhau như Đức Chúa Trời đã tha thứ anh em trong Đấng Christ vậy.* **Kinh Thánh tham khảo:** Thi-Thiên 64; Truyền đạo 7; Ma-thi-ơ 18;

Chủ đề: *Hỡi kẻ làm con, mọi sự hãy vâng phục cha mẹ mình, vì điều đó đẹp lòng Chúa. Children, obey your parents in all things:*

Trọng tâm: Nguyên văn chép: *Hỡi các con trẻ, hãy chăm chú lắng nghe và vâng lời cha mẹ mình trong mọi điều, vì điều này rất đẹp lòng Chúa.* Điều răn thứ 5 trong mười điều răn đã chép: *Hãy hiếu kính cha mẹ người, hầu cho người được sống lâu trên đất mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban cho.* Chữ *hiếu kính* được chép đây, có nghĩa là: *hãy kính trọng, tôn trọng và làm cho cha mẹ được tôn trọng* và điều răn này dành cho mọi người, cả người lớn và con trẻ. Đối với các con trẻ, thì các bậc cha mẹ phải dạy luật pháp của Đức Chúa Trời cho con cái mình và chính Đức Chúa Trời sẽ hành động trong lòng con trẻ khi các con trẻ được nghe cha mẹ mình dạy cho biết Đức Chúa Trời và luật pháp của Ngài, vì trong Lời của Đức Chúa Trời có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người. Chính sự sáng thật đó sẽ thấp sáng ngọn đèn của Đức Giê-hô-va nơi lòng của các con trẻ nào được nghe Lời Đức Chúa Trời. Vì thân thể xác thịt của loài người không biết Đức Chúa Trời, nhưng linh hồn của loài người khi được nghe Lời Đức Chúa Trời thì Thần của Đức Giê-hô-va sẽ hành động nơi các linh hồn đó, vậy nên muốn các con trẻ biết tôn trọng, biết hiếu kính và biết vâng lời cha mẹ, thì trách nhiệm của những người làm cha, mẹ đối với các con trẻ là phần quan trọng và trước hết giúp cho các con trẻ nhận biết trách nhiệm của mình đối với cha mẹ và đối với Đức Chúa Trời. Các con trẻ sẽ nhìn vào công việc và hành động của cha mẹ mà bắt chước và làm theo, vậy nên các bậc làm cha, mẹ phải trước hết vâng phục và làm theo Lời Đức Chúa Trời, thì khi các bậc cha, mẹ dạy con cái mình, thì ma quỳ không thể kiện cáo được và chính các con trẻ sẽ vâng phục cha mẹ mình. Còn đối với các con trẻ trong tuổi thiếu niên, được theo cha mẹ Thờ phượng Đức Chúa Trời thì các con phải nhận biết trách nhiệm của mình là phải vâng lời cha mẹ trong mọi điều, vì Đức Chúa Trời sẽ qua thái độ của các con mà ban phước cho và chính Ngài sẽ gìn giữ sự sống của các con trong mọi hoàn cảnh mà các con sẽ phải đối diện. **Kinh Thánh tham khảo:** Xuất Ê-díp-tô Ký 20, Phục truyền luật lệ ký 5; Ma-thi-ơ 15;

Ngày 9 tháng 11 năm 2023

Cô-lô-se 3:21

Chủ đề: *Hỡi kẻ làm cha, chớ hề chọc giận con cái mình, e chúng nó ngã lòng chẳng. Fathers, provoke not your children to anger...*

Trong tâm: Chữ *chọc giận* - *provoke*^{G2042} đã chép đây, có nghĩa là *kích động, khiêu khích, chọc tức, trêu chọc*; những người được làm cha, mẹ khi nuôi con trẻ đang tuổi học làm người, thường quên tâm trí của con trẻ không giống như những người đã trưởng thành và từng trải nhiều kinh nghiệm, nên có những lời nói, lời dạy, giáo điều khó hiểu đối với tâm trí của con trẻ, có thể khiến con trẻ buồn bực, sợ hãi, nghi ngờ, thậm chí nổi giận, đó là vì các bậc cha mẹ quên rằng, ma quỷ luôn ngày đêm rình mò để hủy diệt loài người qua các hành động, lời nói, việc làm giữa loài người với nhau, và ma quỷ là kẻ thù nghịch với dòng dõi của người nữ, nên chúng sẽ tận dụng sự ngây thơ, non trẻ, thiếu hiểu biết về kinh nghiệm sống mà gieo vào tâm trí của các con trẻ sự lừa dối, gây kích động, thậm chí khiến con trẻ làm những sự dại dột đối với cha mẹ, hoặc với những người có liên quan đến sự việc do cha mẹ của mình nói ra, gây ra. Tùy theo lứa tuổi, hoàn cảnh, môi trường sống mà trí tuệ của các con trẻ phát triển khác nhau về sự hiểu biết cùng sự nhận thức về điều thiện và điều ác trong cuộc sống cũng khác nhau, vậy nên các bậc cha mẹ phải cầu xin Đức Chúa Trời ban cho mình sự khôn ngoan, sự thông sáng để áp dụng Lời Chúa trong sự dạy bảo các con trẻ của mình, vì các lời chúng ta nói ra đều có thần linh tùy theo các lời chúng ta nói ra sẽ tác động hoặc tích cực, hoặc tiêu cực, như Lời Chúa có chép: *Khá cẩn thận giữ tâm lòng của con hơn hết, Vì các nguồn sự sống do nơi nó mà ra... Sự dạy dỗ của người khôn ngoan vốn một nguồn sự sống, đừng khiến người ta tránh khỏi bấy sự chết*. Khi chúng ta dạy dỗ các con trẻ của mình, thì hãy nhớ rằng, đó là lúc chúng ta trang bị kiến thức sống, cùng tỏ cho con trẻ biết bốn tánh của mình qua các lời chúng ta dạy bảo con cái mình, ngay cả khi quả trách cũng phải trang bị kiến thức sống cho con cái mình, nghĩa là phải phân tích kỹ lưỡng, rõ ràng và chính thái độ của chúng ta đang khi quả trách sẽ quyết định vấn đề, để con trẻ biết các lời đó là sự dạy dỗ chứ không chỉ là sự quả trách. Hãy tận dụng thì giờ để trang bị kiến thức sống cho con cái mình, khi con trẻ phạm lỗi, thay vì trách móc và mắng nhiếc thì hãy bình tĩnh xin Chúa cho mình sự khôn ngoan để biết sử dụng lời nói để “giải cứu” con trẻ khỏi cái bẫy của ma quỷ, vì có thể các con trẻ đã nhận biết lỗi của mình và ma quỷ đang chờ cơ hội để kích động hoặc cha mẹ, hoặc con trẻ đó khi chúng ta đối diện với lỗi mà con cái mình đã phạm. Chữ *ngã lòng* đã chép đây, có nghĩa là *sự chán nản, làm mất nhuệ khí, làm mất tinh thần, làm mất tình yêu, gây tức giận, gây giận dữ*.
Kinh-Thánh tham khảo: Thi-Thiên 36; Châm ngôn 4; Châm ngôn 13;

Ngày 10 tháng 11 năm 2023

Cô-lô-se 3:22

Chủ đề: *Hỡi kẻ làm tôi tớ, trong mọi sự phải vâng phục kẻ làm chủ mình về phần xác, không những hầu việc trước mắt họ, như mình tìm cách cho đẹp lòng người ta, nhưng vì kính sợ Chúa, hãy lấy lòng thật thà mà hầu việc.*

Trong tâm: Trong ngày ban luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên, Đức Giê-hô-va đã cảnh báo cho dân Y-sơ-ra-ên biết rằng; cả thế gian đều thuộc về Ngài, điều đó có nghĩa là hết thảy loài người đều thuộc về Đức Giê-hô-va và loài người cần phải được chuộc lại cho Đức Giê-hô-va. Nếu người ta chỉ làm công tác truyền giảng theo chương trình, theo phong trào mà bỏ qua sự làm chứng nhân cho Đức Chúa Jêsus Christ, thì có thể lắm, những hành động vô ý của những người tin Chúa làm việc trong những nơi thuộc về dân ngoại có thể gây mất lòng tin vào Đức Chúa Trời chẳng. Làm chứng nhân cho Chúa thông qua công việc làm của người tin Chúa trong những nơi thuộc về dân ngoại là một cách tinh tế nhất, bởi vì người ta sẽ nhận biết người tin Chúa khác với những người chưa tin Chúa như thế nào và khi những người trong thế gian nhận biết sự khác biệt đó, thì Đức Thánh Linh sẽ mở lòng, mở miệng những người chưa tin Chúa nơi những người đã tin Chúa làm việc tại những nơi đó, cho họ được nói ra những sự họ đang thắc mắc và người tin Chúa sẽ có cơ hội để nói về Tin lành và về sự cứu chuộc của Đức Chúa Trời, được thi hành qua Đức Chúa Jêsus Christ cho người ta được biết. Chúng ta đang sống trong một môi trường mà chúng ta trước khi tin Chúa, cũng giống như họ, vì chúng ta ra từ họ, nên chúng ta biết tư tưởng, sự suy nghĩ, sự toán tính của những người chưa tin Chúa. Vậy nên chớ coi thường họ và đừng phán xét họ, vì Đức Chúa Trời đã không đem chúng ta ra khỏi thế gian này, ấy là cho chúng ta cơ hội làm chứng nhân cho Đức Chúa Jêsus Christ và những người còn đang ở trong hệ thống của thế gian đó, cũng ra từ Đức Chúa Trời như chúng ta vậy. Khi chúng ta làm công việc trong những nơi thuộc về người thế gian, thì chúng ta cũng phải nhớ rằng, cả thế gian đều thuộc về Đức Chúa Trời và nếu Đức Chúa Trời không cho phép, thì chẳng có người nào nhận được chi cả và như vậy, tất cả mọi sự mà chúng ta nhìn thấy, dù trong thực tế là công lao của người ta làm ra và thuộc về họ, nhưng hết thảy mọi sự đó cũng thuộc về Đức Chúa Trời cả. Vậy nên hãy làm trọn bổn phận của mình theo hợp đồng, nhưng khi làm công việc thì hãy làm như làm cho Đức Chúa Trời vậy, chớ có sự phân biệt, ngoại trừ những công việc đó nghịch lại luật pháp của Đức Chúa Trời thì không nên làm. Trong khi làm công việc mình tại nơi đó, thì phải tôn trọng luật do người chủ đưa ra và nếu mình đã chấp nhận thì phải làm đúng, không được làm công việc riêng của mình trong thời gian thuộc về người chủ đã thuê mình làm. Hãy thành thật làm công việc có trách nhiệm, như vậy, chính Đức Thánh Linh sẽ khiến công việc của mình được chấp nhận và công việc đó sẽ làm chứng cho chúng ta là dân thuộc về Đức Chúa Trời vì Chúa vẫn ở cùng chúng ta.
Kinh-Thánh tham khảo: Sáng thế ký 41; Xuất Ê-díp-tô Ký 19; Ma-thi-ơ 5;

Ngày 11 tháng 11 năm 2023

Cô-lô-se 3:23-24

Chủ đề: *Hễ làm việc gì, hãy hết lòng mà làm, như làm cho Chúa, chớ không phải làm cho người ta, vì biết rằng anh em sẽ bởi Chúa mà được cơ nghiệp làm phần thưởng. Hãy hầu việc Đấng Christ, tức là Chúa.*

Trong tâm: Phần nhiều người tin Chúa không nhận biết trách nhiệm của linh hồn mình, cùng mục đích Đức Chúa Trời tạo nên loài người trên trái đất này, vì những người đứng giảng Tin lành cho họ chỉ nói đến Đức Chúa Trời yêu thương thế gian nên Ngài đã ban Con một Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ để cứu chuộc loài người, mà bỏ qua mục đích Giê-hô-va Đức Chúa Trời tạo nên loài người, nên người ta đã không để ý đến trách nhiệm của linh hồn mình, là phải quản trị đất và cai trị thân thể xác thịt mình sống theo luật pháp của Đức Chúa Trời, cùng phải nhận biết Lễ thật và phải làm theo luật pháp công bình của Đức Chúa Trời, để được trở nên người mới, là người được dự phần bốn tánh của Đấng đã cứu chuộc mình, là Đức Chúa Jêsus Christ, có nghĩa là mọi người tin Chúa phải được nuôi bằng Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, tức là Lễ thật, là những sự mẫu nhiệm giấu kín trong các Lời văn tự của Kinh-Thánh. Chính vì người ta không được dạy dỗ đúng theo Lời của Đức Chúa Trời đã phán, nên phần nhiều người tin Chúa trên đất này đang sống trong tư tưởng tôn giáo, chứ không sống trong Tin lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời. Người ta không thật sự nhận biết sự tái sanh của linh hồn mình là như thế nào, cùng không nhận biết sự cai trị của Đức Thánh Linh trong đời sống của họ, vì thế cho nên trong mọi công việc mà họ làm trong thế gian này, người ta không nghĩ đến sự cai trị của Đức Chúa Trời, dù Kinh-Thánh có chép: *Vì con mắt của Đức Giê-hô-va soi xét khắp thế gian, đừng giúp sức cho kẻ nào có lòng trọn thành đối với Ngài*. Như vậy, khi chúng ta làm công việc gì cho ai đó, thì chúng ta cũng phải làm công việc đó như làm cho Chúa, vì cả thế gian đều thuộc về Đức Giê-hô-va và khi chúng ta còn sống trên đất này, mọi công việc chúng ta làm, đều trong sự biết của Đức Giê-hô-va và thời gian chúng ta sống trên đất này là thời gian Đức Giê-hô-va luyện lọc, huấn luyện, uốn nắn, dạy dỗ chúng ta cho kế hoạch tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ của Ngài, vậy nên khi chúng ta làm bất kỳ việc gì, thì Đức Giê-hô-va sẽ nắn cái lòng của chúng ta để biết thái độ của chúng ta như thế nào ở trước mặt Ngài. Bất luận chúng ta làm công việc gì, thì chúng ta cũng vì Danh của Đức Chúa Jêsus Christ mà làm, vì Danh của Đấng Christ ở trên chúng ta. Hãy cầu xin Chúa mỗi ngày nhắc cho chúng ta nhớ thân phận mình cùng nhận biết trách nhiệm của mình để sống cho Danh Chúa được vinh hiển.
Kinh Thánh tham khảo: Xuất Ê-díp-tô Ký 19; Thi-Thiên 89; Ma-la-chi 2; Lu-ca 10;